

lijk", beantwoordt hij direct zijn eigen vraag. "Ik mocht zelfs blijven. Maar ik wist dat daar mijn toekomst niet lag. Ik wilde niet ieder jaar weer voor nieuwe brugklassers hetzelfde verhaal afratelen. Dat herhalende stond me tegen. Ik zou tegen het plafond aanvliegen." Een jaar lang solliciteerde Benschop selectief op banen die hem wel wat leken. Bij het wetenschappelijk onderzoeksbureau van de PvdA, de Wiardi Beckmanstichting bijvoorbeeld. En bij Den Haag Vandaag als bureauredacteur. Ondertussen bleef hij wel onderzoek doen naar vredesbewegingen. En schreef voor het jaarboek vrede en veiligheid.

'Ik ben altijd al PvdA-minded geweest'

Ook bereidde hij zijn promotie-aanvraag voor over de bilaterale betrekkingen tussen de Duitse SPD en de PvdA.

"In de zomer van 1986 kreeg ik het aanbod om persoonlijk medewerker van Joop den Uyl te worden." Dat wilde Benschop wel. Hij was altijd al 'PvdA-minded' geweest, afgezien van twee PPR-jaren. "Zelfs toen betrapte ik mezelf erop dat de uitslagen van de PvdA me meer interesseerden."

"Ik moest bij Den Uyl op 'sollicitatie' op een zaterdagochtend om tien uur. Ik herinner mij het nog precies. Hij had twee vragen voor me weten te bedenken. Vervolgens praatte hij een uur lang over zijn eigen toekomst en zijn nieuwe rol als gewoon kamerlid. De leiding ►

NICO BOINK, AVC/VU